

3015

3015

6935

XVI. SPRAWOZDANIE

DYREKTORA

PIERWSZEGO PRYWATNEGO WYŻSZEGO
GIMNAZYUM ŻEŃSKIEGO

W KRAKOWIE, UL. WOLSKA 13

ZA ROK SZKOLNY 1911/12.

eskrytem Wys. c. k. Min. Wyznań i Ośw. z dnia 28 września 1911 r.
15.518 upoważniono zakład do wydawania świadectw szkolnych,
ających znaczenie świadectw gimnazyów rządowych, tudzież do odby-
wania egzaminów dojrzałości.

6935

XVI. SPRAWOZDANIE

DYREKTORA

PIERWSZEGO PRYWATNEGO WYŻSZEGO

GIMNAZYUM ŻEŃSKIEGO

W KRAKOWIE, UL. WOLSKA 13

ZA ROK SZKOLNY 1911/12.

Reskryptem Wys. c. k. Min. Wyznań i Ośw. z dnia 28 września 1911 r. L. 15.518 upoważniono zakład do wydawania świadectw szkolnych, mających znaczenie świadectw gimnazyów rządowych, tudzież do odbywania egzaminów dojrzałości.

Kraków 1912. — Nakładem I-go prywatnego wyższego Gimnazyum żeńskiego.
Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej, pod zarządem Adolfa Nowaka.

TREŚĆ.

	Str.
1. J. I. Kraszewski: Odczyt o postępie	7
2. Część urzędowa	14

J. K. ...

1812—1912.

JÓZEFOWI IGNACEMU
KRASZEWSKIEMU

MEŻOWI NIEZMORDOWANEJ
I WYTRWAŁEJ PRACY NA POLU
POWIEŚCIOPISARSTWA, DZIE-
JÓW POLSKICH I PUBLICYSTYKI

W SETNĄ ROCZNICĘ URODZIN

I-sze GIMNAZYUM ŻEŃSKIE
W KRAKOWIE.

WSTĘP.

W r. 1871 postanowił komitet młodzieży akademickiej w Krakowie urządzić odczyty na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego i w tym celu zaprosił wybitne siły naukowe do współudziału w odczytach. Publiczne te wykłady odbywały się w miesiącu marcu w sali Towarzystwa naukowego, przy ulicy Sławkowskiej. Do zaproszonych prelegentów należał J. I. Kraszewski i czytał w dniach 13, 14, 16 i 17 marca o godz. 6 wieczorem swoją powieść p. t. „Przygody Pana Marka Hińczy“¹⁾.

Nie pierwszy to raz przyjeżdżał Kraszewski w tak szlachetnym celu do Krakowa z odczytem. Pobyt jego obecny trwał od 12 do 19 marca 1871; wszędzie, gdzie się tylko zjawił, wnosił ożywienie duchowe, budził uspięne miasto, które podczas pobytu jego zaraz innem ruchliwszem poczęło oddychać życiem. Przez cały tydzień karmił Kraszewski społeczność krakowską, rzucał zdrowe ziarna, rozgrzewał serca, wskazywał drogi pracy i wolę do wytrwałości hartował. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców pod nazwą „Postęp“ korzystając z kilkudniowego pobytu Kraszewskiego w Krakowie, zaprosiło go do swego lokalu, gdzie niez mordowany budziciel ducha wygłosił dnia 16-go marca we czwartek o godz. 7 wieczorem odczyt „o postępie“.

¹⁾ Powieść tę, rzecz z podań życia starszlacheckiego, drukował „Tygodnik romansów i powieści“ w r. 1870. Warszawa, T. IV. nr. 83—97 (str. 121—521). Wydanie książkowe, nakł. Gebethnera i Wolffa w Warszawie, 1881, 8°, str. 312.

Publiczność stawiła się bardzo licznie; zgromadziło się tu wszystko, co się postępu nie wstydziło i co się w sali tylko pomieścić mogło. Odczyt ten nieznany dzisiaj, a pełen wielkich i ważnych myśli, nie bez znaczenia i dla dzisiejszego pokolenia podajemy w dosłownem brzmieniu, chcąc w ten sposób skromny uczyć pamięć w setną rocznicę urodzin wielkiego pisarza i wspomnieniem tem przypomnieć zasługi niestrudzonego pracownika ¹⁾.

Michał Frąckiewicz.

¹⁾ Odczyt ten drukował dziennik w Krakowie „Kraj“ r. 1871 (Redaktor i wydawca dr. Ludwik Gumplowicz) w fejetonie nr. 65 i osobno w odbitce w nielicznych egzemplarzach, w 8-ce, str. 14.

„Szanowni słuchacze!

Postęp! Czarodziejskie to słowo!...

Wiek XIX zapisał je na chorągwi swojej. Sam ten wyraz, który do dni naszych w tem znaczeniu, jakie dziś ma, nie istniał prawie — samo zjawienie się godła tego, cechuje epokę. Ten wyraz zawiera w sobie nową ideę człowieka, nowe zadanie ludzkości, nowy jej cel, prawo nowe. Kto pierwszy podniósł to hasło do wyżyn, na jakich ono stoi — próżnoby szukać, — nagle jakby jasnością wielką objawiła się światu ta idea i wskazała mu drogę. Uczuły ją współcześnie umysły wszystkie i wyrzekły ust tysiące. Jak wszystkie prawdy wielkie, idea postępu nie potrzebowała i nie potrzebuje żadnego dowodzenia, jest jak słońce widoczną, chociaż natura jej, jak natura słońca, niezbadaną, jest dotąd i nieokreśloną jasno. Lecz ludzkość wie, iż iść powinna naprzód, choć jakimi drogami, środkami, jakimi warunki rzeczywisty postęp ma pozyskać, szuka dopiero, odgaduje, przeczuwa.

Idea postępu wytrysła z głębszego zbadania dziejów ludzkich, jest ona owocem tej przeszłości, której winni jesteśmy wszystko, czem jesteśmy, co mamy: cywilizację naszą, światło, materialne zdobycze, — jest ona narzędziem pracy. Wpatrywano się długo w dzieje jak w malowaną kartę i słuchano ich jak legendy... wielka myśl, która przez lat tysiące się snuje, długo była zakrytą... Temu zbiorowisku wypadków dawano znaczenia różne, bawiono się szczegółami, ziarna z łupiny nikt dobyć nie mógł, bo pora nie przyszła. W pocie czoła dobiliśmy się słowa

dziejów całej ludzkości, a tem słowem właśnie jest — postęp. Pochód jej, t. j. ludzkości, odwieczny, nieskończony, wije się wstęgą, której jeden koniec tonie w głębinach ciemnych, drugi w niedościgniętej jasności.

Niemając idei postępu, tysiące lat ludzkość szła instynktowo, ulegając prawu jego. Od pierwszych wieków, z których mamy tylko podania mgliste do dni naszych, w walkach, trudach, klęskach, tryumfach, — fatalizmem tłómacząc wszystko... ludzkość szła ciągle postępując, krzepiąc się, zdobywając. Ofiarą dla tego padały narody, państwa, plemiona — a żelazne prawo po ich trupach gnało ludzi... dalej a dalej... Lecz pochód ten był bezwiedny, powolny, bo człowiek mu wolą i świadomością nie poślakował.

Od godziny, w której wyraz i idea postępu na świat przyszły, zmienia się postać spraw ludzkich; świadomość celu wkłada nowe obowiązki na człowieka, obdarza go władzą nową. My, ludzie epoki tej wiemy, że naprzód iść winniśmy, że to przeznaczeniem naszym... i kroczyć już ze światłem w dłoni!...

W XVIII-tym wieku jeszcze wierzono w człowieka pierwotnie doskonałego a zepsutego życiem; szukano wieku złotego poza sobą..., chciano się cofać do niego, my wiemy, że wiek złoty — o ile on na ziemi istnieć może — przed nami jest, a wrota jego tylko praca nam otworzyć może. Dla nas widocznem to, żeśmy się dorabiali tysiącami lat do tego stanu, jaki jest, a do lepszego tysiące dorabiać będziemy musieli. Pokolenie pokoleniu oddaje zarobek swój, epoka epoce zdaje rachunek, z rąk umarłych biorą spuściznę żywi, aby ją rzucić w młode dłonie nowonarodzonych. Wiek spełnia swe zadanie, naród swe posłannictwo, człowiek swój obowiązek, a z zarobku człowieka, narodu, wieku... nie ginie nic. Jak w świecie materyalnym najmniejszy pyłek, tak w świecie ducha najdrobniejszy promyk myśli nie umiera i nie przepada.

Spojrząwszy jednak na te niezmierzone obszary przeszłości, nie odrazu oko dostrzega prawa postępu, wzrost człowieka, rozjaśnianie się prawdy, olbrzymie siły. Historia zdaje się jakby jednych i tych samych kół obrotem, w którym powtarzają się oblicza, myśli, fakta, widzimy wzrost, ale widzimy i upadek i pu-

stynie i milczenie i dzicz po cywilizacji i hordy na zgłiszczach uczujące i ciemności po epokach świetnych. Ale wpatrzywszy się w tę pstrą kartę odkryjemy na niej prawo pochodzenia, który wężową drogą, krętą, wije się ku wyżynom. Człowiek jest słabym i ludzkość, jak on, ma chwile upadku, nie umie ona nieestety — iść inaczej, jak z ostateczności w ostateczność. Dochodzi krańców i dopiero od nich przerzuca się w im przeciwne, zanim pochwyci miarę. Z każdego upadku wstaje przecie silniejszą, większą, jakkolwiekby był wielkim i straszliwym.

Człowieka przerażają te noce czarne całych wieków, ludzkość przez nie idzie nieustraszoną jak my, żyjąc czynem i snem, dniem i ciemnością. Całe dzieje świadczą o tem.

Człowiek pojedynczy, jednostka maleje, niknie wobec historii wieków; jestto żołnierz w milionowym zastępie, chybaby go geniusz postawił na czele i uczynił wyrazicielem czasu, gwiazdą przewodnią, Mojżeszem wiodącym przez puszcę do ziemi obiecanej.

W historii tych olbrzymich rozmiarów bez początku i końca drobnieją wszakże nawet ci, co sobą wyrażali cały lud, cały wiek, całą ideę epoki. Jak ziarno, z którego ma kłos wybujać, zginąć musi, tak giną ziarna postępu, ludzie i pokolenia.

W naturze postępu, którego uczą nas dzieje, pierwszym warunkiem jego jest czas. Ludzkość sunie się, kroczy, idzie stopniowo, opierając się na przeszłości, patrząc w przyszłość. Niema tu prawie ani ruchów, ni skoków gwałtownych, chyba gdy po cichej, niewidocznej, długiej, skrytej pracy nagle przez nią zdobyty obszar się odkrywa. Przyspieszyć postęp może tylko praca, a zdwoić pośpiech wiedza celu, do którego się dąży. Tajemnicą więc postępu jest praca. Widzimy też, że gdy idea postępu przyszła na świat, razem z nią poczuło szacunek pracy, jej dzielność i godność. Postęp nie spływa na nas jako łaska niebios, jest, musi być owocem walki, trudu, ofiary...

Wszystko to idee nowe, idee naszego wieku XIX-go. Praca w XVIII-tym wieku jeszcze była utrapieniem, była karą Bożą za grzech, a wszystkie raje wymarzone przedstawiały człowieka w stanie błędnego spoczynku. Nikt nie domyślał się przed stu

laty, że ta praca przeklinana jako konieczność straszna mieściła w sobie nietylko zadanie żywota ciała, ale dźwignię ducha.

Od tych ogólnych rysów, gdy wzrok nasz zwrócimy na kraj własny i jego dzieje, na podartych dziś kartach przeszłości dostrzeżemy jedno z najdziwniejszych prawa postępu zastosowań. Myśl moją wyrażę w dwu słowach, porównajcie Polskę końca XVIII-go wieku z dzisiejszą (w XIX wieku), Polskę choćby całą jeszcze przed stu laty z podartą i rozerwaną, jaka jest dzisiaj¹⁾. Boli nas serce na widok jej stanu, a jednak dumni być możemy nawet niedolą naszą. Przez nią i z jej pomocą zdobywamy, zbobyliśmy stanowisko wyższe duchowe, moralnie czcigodniejsze, niżśmy mieli w przededniu rozerwania. Nieszczęścia nasze nauczyły nas cierpieć, pracować... i trwać. W chwili, gdy obcymi wpływy i brakiem światła znękana rozkładała się Polska stara, wpatrzcie się w jej oblicze, podśłuchajcie mowy, wezwijcie z trumien ludzi, zapukajcie do serc, pytając je o miłość kraju, przekonacie się, że więcej dziś jest Polski niż jej było, gdy była całą, a dzieci ją kawałkami sprzedawały. Politycznie zabici, ożyliśmy dopiero w trumnie. Patryoty z m, duch ofiary, sprawiedliwość dla ludu zdobyliśmy dopiero po upadku. Otworzyły się nam oczy na wady nasze i na blaski przeszłości dopiero w najstraszniejszym upadku i niedoli.

Gdy na tym rynku krakowskim Kościuszko w sukmanie wieśniaczej przysięgę składał na wierność ojczyźnie, miliony ludu jeszcze tej ojczyzny nie znały, trzeba je było do łona matki przytulić, aby przejrzały. Aż do tej chwili Polska żyła kilkakrotnie stołtysiącami szlachty, która się dla siebie dorobiła wolności a podzielić nią nie umiała z całym narodem, od ustawy dnia 3 maja, która nieśmiało nakreśliła plan uszlachcenia całego narodu, co w języku wieku znaczyło jego emancypację, od Kościuszkowskiej rewolucji poczyna się powolna, opieszala, nierówna — to prawda, ale ciągle wzmagająca się praca około połączenia wszystkich dzieci jednej matki w jedno rodzinne koło. Trud ten nie idzie pocięsznie, tamują go obce wpływy, prze-

¹⁾ Kraszewski przemawia w r. 1871.

sądy, niechęci, zła wola przebierająca się w świątobliwy konserwatyzm, a jednak z dniem każdym zdobywa szersze pole, większe siły, widzimy cuda tam, gdzie umarło imię i pamięć o Polsce; na zniemczalym Śląsku, w uśpionych Prusach zachodnich, więcej jest dziś żywiołu polskiego, niż było przed pierwszym rozbiorem. Tam Polakiem czuje się kmieć, mieszczanin, rzemieślnik, nawet niejeden z tych, co został gorzej niż Niemcem, bo wystygłym kosmopolitą. Ci, co miłują ojczyznę, niosą pochodnię światła między lud i z każdym dniem liczba Polaków się mnoży i każdy się czuje synem tej matki, której pierworodni sami całą spuściznę i opiekę wziąć chcieli.

Postęp jest i w tem, że nam się oczy otwały na własne siły nasze. Spojrzmy na XVIII-go wieku koniec, na pierwszą naszego (XIX-go w.) połowę, gdyśmy zebrali u wszystkich pomocy, opieki. Wszystkie zawody okrutne, opłacone krwią płodnymi dla nas były; zdrowa część narodu zrozumiała, iż w sobie sił szukać należy i wyrabiać je z siebie pracą. Zrozumieliśmy i to, że praca wszelka do celu wiedzie, a jedno zwątpienie i opuszczenie rąk od celu odwodzi. Nauczyliśmy się cierpieć, uczymy się pracować... nie wszyscy, prawda niestety — lecz z dniem każdym rośnie liczba ludzi czynu, ludzi trudu, ludzi poświęcenia. Zdobycze naszej niedoli są wielkie, czy będą płodne, od nas to zależy. Musimy jeszcze uczyć się wytrwania i niegdyś rycerze dzielni na placu boju krwawego, uczyć się cierpliwej walki na polu powszedniego życia, idei, zasad, przekonań. W łonie własnym rozdzieleni jesteśmy na obozy, rozbici na szeregi i oddziały haseł i zasad przeciwnych. Ani nas ustraszać powinna walka, ani zaprzestać się jej godzi, ale z ludźmi prowadzić je musimy po bratersku, w miłości, z wiarą, że prawda zwycięży. Tą walką przyjdziemy do zgody i jedności, o ile one są możliwe. W społeczności naszej odbija się od wieków wszystko co światem wstrząsa, odczuwamy ogólne bóle Europy, bośmy z nią razem iść nawykli. Walkę dziś w narodzie szczepią nie pierwiastki nasze, ale żywioły obce, dopóki ich siłą wewnętrzną nie przetrawimy i nie przerobimy do form i potrzeb życia naszego.

Tak jest, Szanowni Słuchacze, wśród największych nieszczęść mamy się czem pocieszyć, bośmy w upadku nie padli, a nadewszystko nie zbrukali się. Jeśli na chwilę wionie na nas trucizna, zaraza jaka... padną jej ofiarą jednostki, ogół się krzepi, przechorowuje i zwycięża. Każdy błąd zgnieciony jest zdobyczą, każdy krok choćby chwiejny prowadzi nas dalej, i dopóki nie ogarnie zwątpienie, martwota, obojętność, póty o sobie rozpaczać nie powinniśmy. Dopóki miłość ojczyzny nie wygasła w nas, póty życia i przyszłości.

Ani się dziwić mamy temu, że zjawili się apostołowie, którzy w imieniu życia, chcieli nas na śmierć prowadzić, dowodząc, że bałwochwalczą miłość kraju stłumić należy, aby nas do nieustannych, wyczerpujących, osłabiających ofiar nie powoływała, aby społeczeństwa nie rozpałała do nadaremnych porywów. Jest to tak właśnie, jak gdyby kto lękając się pożaru, ogień zgasił na kuchni i w domu. Nie — mili Słuchacze — ogień ten, to życie nasze. Rzucać nim niebacznie na własną strzechę się nie godzi, to pewna, ale gasić go jest zbrodnią. Wyśmiano poświęcenie, spotwarzono ofiary, szukano plam na tych, co najwięcej dla kraju się poświęcili. Cóż dziwnego, że znaleziono i słabości i wady i wmieszanych między ofiarników oszustów i spekulantów, co szatą matki frymarczyli. A gdzież ich niema? w szeregach tych świętoszków, co plwają na groby, poddostatkiem ich znajdziecie. Za jednostki i wyrodki nie odpowiada żadna społeczność, żadne stronnictwo. Niech się urągają obłąkani i samoluby: pracy, łzom i ofiarom naszym, my z drogi naszej, którą sto lat kroczyliśmy, postrachem podżeganej opinii publicznej zbici się nie damy.

Tradycje narodowe czerpać będziemy u czystych źródeł, wzory w bohaterskich postaciach przodowników Polski, nie w kosmopolitycznych teoryach, które się polskich umysłów nie imają. Nauczyło nas wiele nieszczęście i naukę z niego czerpać mamy. Programem dla nas dziś — praca a pozyskanie siły, nie szafowanie nią na próżne okazy, nie szermowanie słowy, ale istny trud wytrwały. Zasługuje się ojczyźnie, kto na swoim stanowisku, na jakim go postawiła Opatrzność, obowiązek swój spełnia, a prawdy nie zapiera się i jawnie ją słowem a czynem

wyznaje, — zasługuje się ojczyźnie, kto za prawdę walczy, ale najwięcej ten, kto sercem gorącym stara się jej pozyskać współbraci i miłością zbliża i łączy, organicznie spaja z sobą wszystkie stany i wszystkie klasy, wszystkie dawne kraju dzielnice, słowem całą gromadkę dzieci macierzy naszej. Tego najwyższego postępu z duszy stowarzyszeniu temu życzę.

J. I. Kraszewski.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

I.

Grono nauczycielskie przy końcu roku szkolnego 1911/12.

1. Frąckiewicz Michał, dyrektor, em. profesor państw. wyższej szkoły przemysłowej (Karmelicka 37).
2. Adwentowski Karol, dr. fil., egz. zastępca naucz. w I-szej szkole realnej, uczył matematyki w kl. III., fizyki w kl. III. i IV., kaligrafii w klasie I.
3. Babraj Jan ks., członek kolegium kanoników regularnych Lateraneńskich, uczył religii kat. we wszystkich klasach i miewał raz na tydzień egzortę dla uczenic.
4. Berggrünowna Józefa, egz. nauczycielka, uczyła matematyki w kl. I., nauk przyrodniczych w kl. V.
5. Blau Gustaw, egz. nauczyciel, uczył religii mojżeszowej w kl. III., VI. i VII.
6. Bobrzyński Karol, prof. gimnazyum V., uczył języka niemieckiego w kl. I. i II.
7. Butrymowicz Bogusław, prof. gimnazyum V., gospodarz kl. V., uczył języka polskiego i niemieckiego w kl. V.
8. Friedmann Jakób, prof. gimn. w Podgórzu, uczył języka niemieckiego w kl. VII. i VIII., propedeutyki fil. w kl. VII.
9. Furmankiewicz Aleksander, prof. gimn. III., gospodarz klasy VIII., uczył języka łacińskiego w kl. VIII., greckiego w kl. VII. i VIII.

10. Goldwasserówna Florentyna, egz. nauczycielka, uczyła języka niemieckiego w kl. III. i IV.
11. Grottówna Helena, egz. nauczycielka, gospodyni klasy IV., zawiadowczyni zbiorów do nauki geografii i historii, uczyła geografii w kl. I., II., III., IV. i V.; hist. powsz. w kl. III., IV., V. i VIII.
12. Hindemithówna Zdzisława, ochmistrzyni.
13. Kiernikowa Marya, zastępczyni nauczyciela w c. k. seminarjum nauczycielskiem żeńskim, gospodyni kl. II., uczyła nauk przyrodniczych w kl. I., II. i VI.
14. Paczowski Jan, prof. I. szkoły realnej, zawiadowca gabinetu fizykalnego, uczył matematyki i fizyki w kl. VII. i VIII.
15. Pazdanowski Tadeusz, prof. II. szkoły realnej, uczył jęz. polskiego w kl. VIII., języka greckiego w kl. V.
16. Ramułtowa Marya, uczyła rysunków w kl. I. i II.
17. Rebenówna Emilia, egz. nauczycielka, gospodyni kl. III., uczyła jęz. łacińskiego w kl. III. i V., greckiego w kl. III., niemieckiego w kl. VI.
18. Sikora Wincenty, prof. gimn. w Podgórzu, gospodarz kl. VI., uczył jęz. łacińskiego i greckiego w kl. VI.
19. Silberschütz Benjamin, egz. nauczyciel, uczył religii możeszowej w kl. I., II., IV., V. i VIII.
20. Swiba Bronisław, dr. fil., prof. gimn. IV., uczył jęz. łacińskiego w kl. I. i VII.
21. Szafrąńska Kazimiera, egz. nauczycielka, gospodyni kl. I., uczyła jęz. łacińskiego w kl. IV., polskiego w kl. I., II., III. i IV.
22. Tretiakówna Karolina, egz. nauczycielka, uczyła matematyki w kl. II., IV., V. i VI.
23. Wilkosz Jan, prof. gimn. IV., uczył jęz. łacińskiego i greckiego w kl. IV.
24. Witkowska Helena, gospodyni kl. VII., egz. nauczycielka, uczyła hist. powsz. i polskiej w kl. I., II., VI. i VII., geografii w kl. VI.
25. Zathę Stanisław, dr. fil., prof. I. szkoły realnej, uczył jęz. łacińskiego w kl. II., jęz. polskiego w kl. VI. i VII., prope-deutyki fil. w kl. VIII.

Praktykantki:

1. Głębocka Janina z kwalifikacją do nauki matematyki i chemii.
2. Landwirthówna Róża z kwalifikacją do nauki historii i geografii.

II.

Program nauk.

Nauka jest rozłożona na ośm klas gimnazjalnych, zakład jest przeto zupełnem ośmioklasowem gimnazjum, równorzędnem co do planu nauk jakoteż co do uprawnień gimnazjom rządowym.

Uczenice, które nie zamierzają zdawać egzaminu dojrzałości, mogą jako uczenice nadzwyczajne uwolnić się od jednego albo od obu języków klasycznych.

O warunkach przyjęcia do klasy I. gimn. zob. Dział VIII. Ogłoszenie.

Nauki wszystkich przedmiotów od kl. I.—VIII., udzielano według planów i instrukcyi c. k. Ministerstwa W. i O. i rozp. c. k. Rady szkolnej kraj. z d. 2 sierpnia 1909 L. 44.242.

III.

Tematy wypracowań piśmiennych.

a) W języku polskim.

1. Patriotyzm Skawińskiego (szk.). — 2. Przybycie Tadeusza do domu sędziego (dom.). — 3. Osnowa w „Kołaczach“ Szymonowicza (dom.) — 4. Historia zwierciadlanej sali według 2. ks. Pana Tadeusza (szk.). — 5. Wytłómaczyć słowa Litawora w Grażynie: „Kobieta z wdzięków a bohater z ducha“ (dom.). — 6. Śmierć Hatfe (Ojciec Zadzumionych (szk.). — 7. Agitacya ks. Robaka. — 8. Krakowskie wesele — na podstawie Wiesława (dom.). — 9. Opowiadanie Prusaka („Pan Tadeusz“) (szk.). — 10. Tęsknota za ojczyzną — na podstawie utworu Or — Ota p. n. List (szk.). —

B. Butrymowicz.

Klasa VI. 1. Co to jest historia polskiej literatury? (szk.). — 2. Treść rysunku Grottgera (dom.). — 3. Modrzewski a Orzechowski. Charakterystyka porównawcza (szk.) — 4. Tok myśli we fraszce Kochanowskiego „Do gór i lasów“ (dom.). — 5. Dlaczego kochamy ojczyznę? — według kazania Skargi (dom.). — 6. Wieś polska u Szymonowicza (szk.). — 7. Pasek w Danii (szk.). — 8. Na czym polega deklamacja? (dom.). — 9. Polska za Sasów (szk.).

Dr. S. Zathej.

Klasa VII. 1. Rozwinąć i uzasadnić myśl Kochanowskiego:

Cnota skarb wieczny, cnota klejnot drogi,
Tegoć nie wydrze nieprzyjaciel srogi,
Nie spali ogień, nie zabierze woda,
Nad wszystkim innym panuje przygoda (szk.).

2. Znaczenie prac krytycznych K. Brodzińskiego dla rozwoju romantyzmu w Polsce (dom.). — 3. Zasadnicze pierwiastki romantyczne w poezji polskiej przed r. 1831 (dom.). — 4. Myśl przewodnia w „Pieśni Wajdeloty“! (szk.). — 5. Myśl ekspiacyjna w „Konradzie Wallenrodzie“ (dom.). — 6. Gustaw a Konrad (szk.). — 7. Romantyzm w życiu (dom.). — 8. Step w poemacie Malczewskiego (szk.). — 9. Na czym polega komizm postaci Papkina? (dom.). — 10. Bohaterki „Ślubów Panieńskich“. Charakterystyka porównawcza (szk.).

Dr. S. Zathej.

Klasa VIII. 1. Przystosowanie się do otoczenia jako jeden z warunków życia (dom.). — 2. Dwie improwizacje. Porównanie (szk.). — 3. Na podstawie lektury „Lilli Wenedy“ i „Anhellego“ wykazać, że Słowacki jest poetą smutku lecz nie rezygnacji (szk.). — 4. Czego nas uczą bohaterowie polskiej poezji patriotycznej w pierwszej połowie XIX w.? (dom.). — 5. Hrabia Henryk i Pankracy jako przedstawiciele obu społecznych obozów (szk.). — 6. Stosunki wewnętrzne Rzymu za Heliogabala. Na podstawie lektury Krasińskiego (dom.). — 7. Historyzoficzne poglądy Krasińskiego (dom.). — 8. Stosunki obyczajowe w „Kolkacji“ Korzeniowskiego (szk.).

T. Pazdanowski.

b) *W języku niemieckim.*

Klasa V. 1. Wie ich meine Ferien zugebracht habe? (dom.).
2. Eine Uebersetzung aus dem Polnischen (szk.). — 3. Lessing auf der Fürstenschule zu Meissen (dom.). — 4. Die Kraniche als Rächer des Mordes — nach Schillers Ballade (szk.). — 5. Schillers Lebensschicksale bis zu seiner Entlassung aus der Karlschule (dom.). — 6. Inhaltsangabe von Uhlands-Ballade „Glück v. Edenhall“ (szk.). — Janko Muzykant von Sienkiewicz — Eine deutsche Nacherzählung (dom.). — 8. Besprechung des Sonettes von Körner „Abschied vom Leben“ (dom.). — 9. Der seltsame Traum — Eine Erzählung (szk.). — 10. „Also war's in alten Zeiten, heute kommt das nicht mehr vor“. Inhaltsangabe des Gedichtes von R. Baumbach (dom.).

B. Butrymowicz.

Klasa VI. 1. Das Märchen vom Dornröschen und seine mythologische Deutung. Auf Grund des Lesestückes (dom.). — Iust's Persönlichkeit und Handlungsweise nach dem I. Aufzug von Lessings „Minna von Barnhelm“ (szk.). — 3. Was ist an der Handlungsweise des Ritters im „Kampf mit dem Drachen“ zu loben und was zu tadeln? (dom.). — 4. Welche Wahrheit enthüllt Schillers. „Die Teilung der Erde“ (szk.). — 5. Der Messias-sänger als Knabe und Pfortaschüler — nach der Schullektüre (dom.). — 6. Sieg der Treue — nach der Bürgerschaft (szk.). — 7. Oedipus, Schuld und Sühne (dom.). — 8. Die Werbung um Hilde von Irland und ihre Entführung. Auf Grund der Gudrun-lectüre (szk.). — 9. Die Parabel von den drei Ringen bei Boccacie und bei Lessing (dom.). — 10. Rolands Kampf mit dem Riesen — Eine Schilderung im Anschluss an Uhlands Gedicht: „Roland der Schildträger (szk.). — 11. Gedanken beim Schlusse des Schuljahres (dom.).

Emilia Rebenówna.

Klasa VII. 1. Kurze Schilderung meiner Eigenart und meiner Zukunftsträume. Auf Grund einer aufrichtigen Selbstkritik (eom.). — Die Jungfrau von Orleans als Charakter. Nach dem Prolog des gleichnamigen Dramas (szk.). — 3. Der Seelenzustand

des Prinzen Don Carlos im ersten Aufzug des Dramas (dom.).
4. „Das eben ist der Fluch der bösen Tat, Dass sie fortzeugend immer Böses muss gebären (dom.). — 5. Die politischen Ideale des Marquis Posa (szk.). — 6. Lenore. Inhaltsangabe und Erläuterung des volkstümlich romantischen Charakters des Gedichtes (szk.). — 7. Die Rolle Walters von der Vogelweide in den politischen Kämpfen seiner Zeit (dom.). — Worin liegt das Tragische in dem Schicksal Kassandras? (szk.). — 9. Walters „Elegie“ als Ausdruck seiner pessimistischen Gesinnung und seines religiösen Gefühls (szk.). — 10. Durch welche Umstände wird der tragische Ausgang im „Don Carlos“ herbeigeführt? (dom.).

J. Friedmann.

Klasa VIII. 1. Die Sentenzen in Schillers „Lied von der Glocke“ als Ausdruck wahrer Lebensweisheit (dom.). — 2. Das Soldatenleben nach „Wallensteins Lager (szk.). — 3. Idealismus und Realismus an dem Charaktergegensatz Maxens und Oktavios darzulegen (szk.). — 4. Die Rolle der Gräfin Terzky (szk.). — 5. Die Katastrophe in „Wallensteins Tod“ (dom.). — 6. Sokrates und seine Hauptideen nach dem betreffenden Lesestück (szk.). — 7. Der Prolog im Himmel als Exposition der Faust-Tragödie (dom.). — 8. Die Rolle des Mephistopheles im ersten Teil der Faust-Tragödie (szk.).

J. Friedmann.

c) Przy egzaminie dojrzałości.

1. Z języka łacińskiego:

Przetłómaczyć na język polski tekst wyjęty z Cicerona in C. Verrem lib. IV. c. 48.

2. Z języka greckiego:

Przetłómaczyć na język polski tekst wyjęty z Homera Odys. XIII. w. 352—381.

3. Z języka polskiego trzy tematy do wyboru:

1. Jaki był stosunek polskiej poezji romantycznej do zasady rzymskiej: „Certum est omnia licere pro patria“? — 2. Uzasadnić na dziejach polskich trafność słów Niemcewicza: „Narody

szybkim krokiem do upadku lecą, lecz długo czekać trzeba, zanim się oświecą". 3. Wykazać słuszność zdania: „Artibus ingeniis corpora mollescunt asperitasque fugit?

IV.

Zbiory naukowe.

A) *Biblioteka dla uczenic.*

Zawiadowczynią biblioteki dla uczenic była P. Helena Witkowska, pomocnicami jej były w pierwszym półroczu uczennice VIII. klasy: Choynowska i Deichesówna, w półroczu drugim uczennice VII. klasy: Engelmanówna i Goldblattówna.

Z biblioteki korzystało 111 uczenic; wydawano książki dwa razy tygodniowo we środy i soboty. Biblioteka liczy 817 dzieł w 856 tomach. W roku szkolnym 1912 przybyło drogą zakupną dzieł 21.

B) *Zbiory sztuki starożytnej.*

Zbiór zawiera 10 numerów, 12 sztuk fotografii pomników sztuki rzymskiej i 6 sztuk fotografii z mitologii starożytnej.

C) *Zbiory do nauki geografii i historii.*

1. Dwa globy. — 2. Map ściennych historycznych 21. — 3. Map ściennych geograficznych 30. — 4. Langl: Bilder zur Geschichte 13 sztuk. — W roku szk. 1911/12 przybyło geograficznych 1., historycznych 2.

D) *Gabinet nauk przyrodniczych.*

Gabinet posiada w dziale zoologii 121 numerów, w dziale botaniki 34 i w dziale mineralogii 199 numerów.

E) *Gabinet rysunkowy*

zawiera 6 numerów.

F) *Do nauki matematyki*

posiada zakład: 2 linealy, 2 cyrkle, 7 figur geom. drewnianych, 24 modeli drewn. do nauki stereometri i 1 kątomierz.

G) *Do nauki śpiewu*

posiada zakład 1 fortepian.

H) a) Gabinet fizykalny.

W roku szk. 1904 nabył zakład gabinet fizykalny za kwotę 11.500 koron. W b. r. zakupiono chemikalia. Zawiadowcą gabinetu był Prof. Iwo Paczowski.

b) Pracownia fizykalna.

W bieżącym roku szkolnym prowadził prof. I. Paczowski swoją pracownię fizykalną w I-szej szkole realnej dla uczenic klasy VII-mej. W ćwiczeniach fizykalnych, które odbywały się w piątki od godz. 4 do 6^{1/2}, brało udział 14 uczenic, opracowując zadania pomiarowe z mechaniki, akustyki i nauki o ciepłe. Sposób prowadzenia tych ćwiczeń opisywał prof. Paczowski w artykułach w Muzeum z r. 1907 i 1910. Uczenice podzielone na grupy po dwie, w niektórych przypadkach pojedynczo, pracowały wspólnie otrzymawszy temat i odpowiednie objaśnienia spisane lub ustne.

System ćwiczeń t. zw. „spółczesnych“ mógł mieć miejsce tylko przy pracach z dziedziny nauki o ciepłe, w innych przypadkach prof. Paczowski uciekał się do metody ćwiczeń „dowolnych“. Na ogół rezultat prac był zupełnie zadowolający, a podnieść należy wielką sumienność i ścisłość w pomiarach, niekłamane zajęcie się rzeczą i zrozumienie doniosłości skutków z pracy tego rodzaju. Pewien moment nie uszedł uwagi profesora t. j. pewna niezaradność i brak sprytu w zestawianiu doświadczenia lub też w jego uproszczeniu. Prof. Paczowski sądzi jednak, że i w tym kierunku może nastąpić postęp. Ćwiczeń poszczególnych tutaj nie wymienia, odsyłając chętnych i interesujących się tą sprawą do sprawozdania rocznego dyrekcji I-szej szkoły realnej w Krakowie.

Przy tej sposobności notuje prof. Paczowski, że uczenice klas VII i VIII-mej brały udział w zebraniach Kółka matem.-przyrodniczego w I-szej szkole realnej, założonego i prowadzonego przez prof. Paczowskiego. Bliższe szczegóły znajdują się w artykule prof. Paczowskiego w czasopiśmie matematycznym „Wektor“.

4. Według języka ojczystego było:

Polek 207

5. Wiek uczenic:

Lat 11 miało uczenic	. .	12
„ 12 „ „	. .	9
„ 13 „ „	. .	14
„ 14 „ „	. .	22
„ 15 „ „	. .	19
„ 16 „ „	. .	31
„ 17 „ „	. .	28
„ 18 „ „	. .	34
„ 19 „ „	. .	28
„ 20 „ „	. .	7
„ 21 „ „	. .	1
„ 23 „ „	. .	1
„ 25 „ „	. .	1

Razem 207 uczenic.

VI.

a) *Fundusz pomocy dla ubogich uczenic.*

Z początkiem roku szk. 1905/6 podjęło grono nauczycielskie myśl założenia pomocy dla ubogich uczenic.

Dochód w r. szk. 1911/12 wynosił 282 K. —

Rozchód (udzielono pomocy 5 ucz.) 257 K. 95 h.

Niedobór z r. szk. 1910/11 . . . 29 K. 75 h.

Niedobór na r. szk. 1911/12 5 K. 70 h.

b) *Samopomoc uczenic zakładu.*

Samopomoc uczenic I gimnaz. żeńskiego została założona w roku szk. 1905/6 przez klasę VIII-mą pod przewodnictwem ochmistrzyni zakładu.

Dochód w r. szk. 1911/12 wynosi 407 K. 01 h.

Pozostałość z r. 1910/11 „ 116 K. 11 h.

Rozchód (udzielono pomocy 5 ucz.) 517 K. 41 h.

Pozostaje na rok szk. 1912/13 5 K. 71 h.

Biblioteka samopomocy składa się z książek szkolnych, które wypożyczano niezamożnym uczniom.

VII.

Kronika zakładu.

Rok szkolny 1911/12 rozpoczął się dnia 4. września 1911 nabożeństwem odprawionem w kościele OO. Kapucynów. Nauka szkolna regularna rozpoczęła się dnia 5. września 1911 r.

Dnia 4. października z powodu Imienin Najjaśniejszego Pana nie było nauki szkolnej.

Dnia 15. października uczennice wzięły udział w uroczystem nabożeństwie odprawionem w Katedrze na Wawelu za spokój duszy nieśmiertelnej pamięci Tadeusza Kościuszki.

W ciągu roku szkolnego przystępowały uczennice wyznania katolickiego trzy razy do św. Sakramentów Pokuty i Ołtarza, a to na początku roku, przed Wielkanocą i przy końcu roku szkolnego. Rekolekcyje wielkopostne odbyły uczennice zakładu w dniach od 21 do 23 marca w kościele OO. Kapucynów pod przewodnictwem Ks. katechety.

Dnia 3-go maja brała szkoła udział w obchodzie Konstytucyi 3-go maja.

Piśmienny egzamin dojrzałości odbył się w zakładzie w dniach od 6-go do 9-go maja włącznie; ustny w dniach 28-go do 31-go maja pod przewodnictwem c. k. Rady szkolnego JW. P. Tomasza Sołtysika, dyrektora c. k. gimnazjum III. Dnia 3-go czerwca o godz. 9-tej rozdano abiturientkom świadectwa. Imieniem zakładu pożegnał je gospodarz klasy Prof. Furmankiewicz, poczem dyrektor doręczył im świadectwa.

W ciągu roku szkolnego starał się zakład rozszerzyć zakres wiedzy i pogłębić wiadomości uczennic. Pod kierunkiem P. Heleny Witkowskiej zwiedzały uczennice Muzeum archeologiczne, Katedrę, kościoły: św. Agnieszki, Franciszkanów, Dominikanów, na Skałce, św. Katarzyny tudzież Bibliotekę Jagiellońską.

Czas wolny od nauki przepędzały uczennice pod nadzorem na wolnym powietrzu w parku Jordana lub odbywały wycieczki klasowe w okolice Krakowa. W dniu 9-go maja uczennice wszystkich klas odbyły wycieczkę wraz z gronem profesorów i nauczycielek do Niepołomic na statku „Wanda“. Naukę gimnastyki po-

bierała część uczenie prywatnie w „Sokole“; ze ślizgawki korzystały uczennice wyłącznie pod nadzorem rodziców lub opiekunów.

Rok szkolny 1911/12 zakończono dnia 28-go czerwca 1912 uroczystem nabożeństwem i rozdaniem świadectw.

VIII.

Ogłoszenie.

Wpisy uczenie na rok szkolny 1912/13 odbywać się będą w dniach 29 i 30 czerwca przed południem od godziny 9—12 dnia 1 lipca od godz. 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

Do wpisów mają się zgłaszać uczennice w towarzystwie rodziców lub opiekunów.

Uczennice tutejszego zakładu muszą przy wpisie wykazać się świadectwem szkolnem z ostatniego półrocza.

Uczennice przybywające z innych zakładów do klasy II. lub wyższej muszą przy wpisie przedłożyć: 1. Świadectwo szkolne z ostatniego półrocza. 2. Metrykę chrztu lub urodzenia. Uczennice wstępujące do I. klasy mają przy wpisie przedłożyć: 1. Metrykę chrztu lub urodzenia na dowód, że ukończyły już 10-ty rok życia, albo ukończą go przed 1-go stycznia 1913 roku. 2. Świadectwo szkolne za ostatnie półrocze, jeżeli pobierały naukę w szkołach publicznych.

Wpisowe opłacają nowo wstępujące uczennice w kwocie 10 koron, inne 5 koron. Każda uczennica składa przy wpisie 2 K. na środki naukowe.

Opłata szkolna wynosi rocznie 200 koron, które dla dogodności można spłacać po 20 koron miesięcznie w ciągu pierwszych dziesięciu dni każdego miesiąca.

Rok szkolny 1912/13 rozpocznie się dnia 4-go września nabożeństwem, a dnia 5-go września rozpocznie się regularna nauka szkolna.

Wpisy po wakacyjne odbędą się 30. 31 sierpnia, 1 i 2 września od 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

W bieżącym roku szkolnym poniósł zakład ciężką i niepowetowaną stratę przez śmierć

ś. p. Franciszka Jeziorskiego

profesora matematyki i fizyki w I-szej szkole realnej w Krakowie,

który po długiej i ciężkiej chorobie zmarł dnia 10-go czerwca 1912 r., w 62-gim roku życia.

Zmarły pozostawił pamięć nader życzliwego przyjaciela młodzieży i szczerego druha. Gruntowna znajomość przedmiotu, niezwykły dar wykładu i uprzystępnienia wiedzy matematycznej i fizyki czyniły go cenną siłą pedagogiczną w każdym zakładzie naukowym. Lubiany i szanowany przez uczenie zakładu, w którym uczył przez sześć lat, ceniony we wszystkich gronach nauczycielskich dla prawości swojego charakteru i towarzyskich zalet cieszył się ś. p. Franciszek Jeziorski szczerą sympatją także w szerszych kołach obywatelskich miasta, w którym wielką część swego życia przepędził.

Cześć jego pamięci!

IX.

Klasyfikacya uczenic za rok szkolny
1911|12.

Klasa I.

Chlubnie uzdolnione:

1. Kamińska Irena	5. Lewinówna Bronisława
2. Konińska Józefa	6. Pisekówna Bronisława
3. Krzykówna Marya	7. Randówna R.
4. Lachsówna Wanda	8. Stachurska Modesta.

Uzdolnione:

1. Barkówna Czesława.	6. Mikolajowitówna Gizela
2. Bogucka Zofia	7. Neuberger Franciszka
3. Fristerówna Selma	8. Peiperówna Marya
4. Gawędzka Matylda	9. Schönberg Anna
5. Goldberg Wanda	10. Skołoszewska Eufemia.
11. Zollówna Zofia (<i>pryw.</i>)	

Na ogół uzdolniona:

1. Błażejewicówna Jadwiga.

Klasa II.

Chlubnie uzdolnione:

1. Düntuchówna Janina	4. Pazdanowska Anna
2. Krzemieniewska Zofia	5. Schalitówna Helena
3. Liebling Lilla (<i>pryw.</i>).	6. Storchówna Róża.

Uzdolnione:

1. Grossówna Felicya	4. Skołyszewska Katarz. (<i>nadz.</i>).
2. Heilperówna Joanna	5. Sędzimirówna Anna (<i>pryw.</i>).
3. Safirówna D. (<i>pryw.</i>).	6. Süsserówna Olga (<i>pryw.</i>).

Klasa III.

Chlubnie uzdolnione:

1. Drezdnerówna Paulina	3. Lipschützówna Eugenia
2. Lachsówna Stella	4. Menaschówna Klara (<i>nadz.</i>).
5. Schönfeldówna Ludwika.	

Uzdolnione:

1. Buchbinderówna G. (<i>nadz.</i>).	5. Krug Helena
2. Epsteińówna Marya (<i>nadz.</i>).	6. Reiferówna Marya
3. Goldmannówna Marya	7. Rissówna Golda
4. Knöblówna Józefa	8. Serafinówna Zofia.

Klasa IV.

Chlubnie uzdolnione:

1. Eigerówna Zofia	3. Laubówna Helena
2. Kleinberg Irena	4. Ruczkówna Felicya
5. Schönberg Marya.	

Uzdolnione:

1. Ameisenówna Olga	3. Rappaportówna Wanda
2. Dattnerówna Helena	4. Rozmarynówna Bronisława
5. Schalitówna Augusta.	

Kurs II przygotowawczy.

Chlubnie uzdolnione:

1. Bandetówna S. (<i>nadzw.</i>).	3. Silberberg S.
2. Drimmerówna Regina	4. Timberg Erna
5. Wilkoszówna Janina.	

Uzdolnione:

1. Czubrytówna Marya	6. Perlberger Zofia
2. Goldberg Sara	7. Przepolska Antonina
3. Kopfówna Berta	8. Sandówna Helena
4. Landauówna Natalia	9. Wiłkoszówna Irena
5. Landauówna Regina	10. Żymirska Natalia.

Za nieuzdolnioną uznano jedną uczenicę.

Klasa V.

Chlubnie uzdolnione:

1. Agatsteinówna Irena	7. Glasnerówna Augusta
2. Baumówna Franciszka	8. Kohanówna Regina
3. Chorabkówna Walerya	9. Offenówna Helena
4. Czajewiczówna Halina	10. Pammówna Berta
5. Elgietówna Helena	11. Schlagerówna Marya
6. Finkelsteinówna Łucya	12. Smreczyńska Helena
13. Sternbachówna Rudolfina.	

Uzdolnione:

1. Augustynówna Józefa	7. Kubrychtówna Mieczysława
2. Bajówna Aleksandra	8. Latosińska Wanda
3. Griffelówna Zofia	9. Mandlówna Róża
4. Guzdkówna Helena	10. Moszkowska Eliza
5. Hansówna Stanisława (<i>nadz.</i>)	11. Reichertówna Janina
6. Kozłowska Stanisława	12. Sasówna Róża
13. Wermuthówna Paulina.	

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 4 uczennice.

Za nieuzdolnione uznano 2 uczennice.

Nieklassyfikowano 3 uczennice.

Klasa VI.

Chlubnie uzdolnione:

1. Ferberówna Anna	3. Goldberg Teofila
2. Fischlowitzówna Stefania	4. Hausnerówna Hermina

5. Jętkiewiczówna Janina	8. Methówna Leontyna
6. Kleinbergerówna Amalia	9. Taubówna Norma
7. Koschesówna Gizela	10. Węglarzówna Zofia
11. Wyszyńska Anna.	

Uzdolnione:

1. Goldberg Helena (<i>nadzw.</i>)	9. Plesnerówna Elżbieta
2. Grossberg Wiktorya	10. Ramułtówna Czesł. (<i>nadzw.</i>)
3. Grossinger Lea	11. Reissmanówna Anna
4. Hubertówna Wacława	12. Silbermanówna Anna
5. Kowalczykówna Aniela	13. Süsserówna Anna
6. Landesdorferówna Marya	14. Tołłoczkówna Marya
7. Machaufówna Irena	15. Holländrówna Ewa (<i>pryw.</i>)
8. Moszkowiczówna Janina	16. Keplerówna Anna (<i>pryw.</i>)

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 1 uczenicę.
Nieklassyfikowano 3 uczennice.

Klasa VII.

Chlubnie uzdolnione:

1. Binzerówna Salomea	6. Hirschberg Etel
2. Engelmánówna Helena	7. Kaulberszówna Anna
3. Gansówna Helena	8. Markowiczówna Rozalia
4. Goldblatówna Regina	9. Raffówna Marya
5. Heilpernówna Anna	10. Śłószarczykówna Wanda.

Uzdolnione:

1. Bajówna Marya	7. Kohanówna Regina
2. Brablecówna Stanisława	8. Krajewska Władysł. (<i>nadzw.</i>)
3. Haberówna Olga	9. Kubrychtówna Eugenia
4. Haimówna Olga	10. Reichertówna Marya
5. Konińska Michalina	11. Rumeldówna Anna (<i>nadzw.</i>)
6. Kleinberg Paulina (<i>nadzw.</i>)	12. Schenkerówna Eugenia
13. Schulsingerówna Anna.	

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 2 uczennice.
Za nieuzdolnione uznano 1 uczenicę.

Klasa VIII.

Chlubnie uzdolnione:

1. Ancutówna Irena	7. Landauówna Anna
2. Bauerówna Eżbieta	8. Lembergerówna Zofia
3. Choynowska Regina	9. Markheimówna Celina
4. Deichesówna Zofia	10. Scheuerówna Laura
5. Elsnerówna Marya	11. Templerówna Salomea
6. Geschwindówna Helena	12. Ungerówna Julia.

Uzdolnione:

1. Altstädterówna Zofia (<i>nadz.</i>)	14. Klapholzówna Antonina
2. Atlasówna Karolina	15. Kleinberg Zofia
3. Banetówna Estera	16. Klipperówna Regina
4. Braumanówna Estera	17. Lempertówna Ernestyna
5. Bundówna Helena	18. Rozenblumówna Róża
6. Buraczewska Marya	19. Rosnerówna Fryderyka
7. Butterteig Adela	20. Schwarzbartówna Elżbieta
8. Dalletówna Zofia	21. Steifówna Gizela
9. Drozdowska Kazim. (<i>pryw.</i>)	22. Stryjeńska Leokadya
10. Goldbergerówna Róża	23. Thornówna C. R.
11. Grünerówna Antonina	24. Timberg Róża
12. Hammerschlag Jadwiga	25. Tołłoczkówna Józefa
13. Kamslerówna Felicya	26. Tołłoczkówna Kazimiera.

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 3 uczennice.

X.

Wynik egzaminu dojrzałości w terminie letnim roku szkolnego 1911|12.

Do egzaminu ustnego przystąpiło :

uczennic zwyczajnych	36
„ prywatnych	1
„ eksternistek	1

Z tych uznano za dojrzałe:

z odznaczeniem 17

jednogłośnie 21

Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymały:

1. Ancutówna Irena	9. Hammerschlag Jadwiga
2. Bauerówna Elżbieta	10. Landauówna Anna
3. Braumanówna Anna	11. Lembergerówna Zofia
4. Choynowska Regina	12. Markheimówna Celina
5. Dalletówna Zofia	13. Scheuerówna Laura
6. Deichesówna Zofia	14. Schwarzbartówna Elżbieta
7. Elsnerówna Marya	15. Stryjeńska Leokadya
8. Geschwindówna Helena	16. Templerówna Sara
17. Ungerówna Julia.	

Świadectwo dojrzałości otrzymały:

18. Atlasówna Karolina	28. Klipperówna Regina
19. Banetówna Estera	29. Lempertówna Ernestyna
20. Bundówna Helena	30. Rozenblumówna Róża
21. Buraczewska Marya	31. Rosnerówna Fryderyka
22. Butterteig Adela	32. Steifówna Gusta
23. Goldbergerówna Róża	33. Thornówna Hanna
24. Grünerówna Antonina	34. Timberg Róża
25. Kamslerówna Felicya	35. Tołoczówna Józefa
26. Klapholzówna Antonina	36. Tołoczówna Kazimiera
27. Kleinberg Zofia	37. Bobińska Hanna (<i>ekst.</i>)
38. Drozdowska Kazimiera (<i>pryw.</i>)	

Z dyrekcyi I. pryw. gimnazjum żeńskiego

W Krakowie, dnia 28-go czerwca 1912 roku.

Michał Frąckiewicz

dyrektor.

Klasa I.

op. Wyd. d. Kr. Rostafiński. I op. nie 3. Lw szk. na kl. gii dla niżs szkół średni wiadomości Nusbaum—Wi I. opr. tytu podgląd Ignacy Krauz. 1911 opr. tytu na kl. I. Ignacy Krauz. Lwów 1910 op. z dziejów ojc towa. Opowia B. Gebel i G. 1908 2. z atlasem. Romer. Geografia op. Wyd. 7. Lwów mieście dla I. czak. Cwiczenia German. Pelenz Lwów 1910 opr. klasy z ilustrac tania polskie Dr. Marjan Reiter. K go. Lwów 1902 matyka języka pol. Konarski. Zwięzła op. K. ckiego. Lwów kiewicza i F. Próć dla I. klasy. Wyd Cwiczenia łacina Steiner i Schindler. 1907 opr. K I skiego. Wyd. d. Lw matyka języka łac Samojewicz. Zwięzła 1894 opr. K — przez Episkopat aus w dniu 9. kwiet 1903 (Zawierdzoł katolickiej. Kraków Wielki katechizm relig

Wykaz książek szkolnych,

które w roku szkolnym 1912/13 w I. Gimnazjum żeńskim będą używane.

Klasa I.	Klasa II.	Klasa III.	Klasa IV.	Klasa V.	Klasa VI.	Klasa VII.	Klasa VIII.
Wielki katechizm religii katolickiej. Kraków, 1903. (Zatwierdzony przez Episkopat austr. w dniu 9. kwietnia 1894) opr. K 1-60	Wielki katechizm religii katolickiej. (Zatwierdzony przez Episkopat austriacki). Kraków 1903 opr. K 1-60	Ks. Jougan. Liturgika. Wyd. 1-3. Lwów 1906 opr. K 1-40	Ks. Dr. Szydelski. Dzieje biblijne Nowego zakonu. K 1-80	Ks. Jeż. Nauka wiary. Część I. Kraków 1889. opr. K 2-	Ks. Jougan. Nauka prawdy wiary szczegółowa. Wyd. 2. Lwów 1908 opr. K 1-80	Ks. Szczelik. Etyka katolicka. Wyd. 4. Tarnów 1908 opr. K 2-	Ks. Jougan Hist. Kościoła katol. Wydanie 3. Lwów 1907. opr. K. 2-
Samolewicz. Zwięzła gramatyka języka łacińskiego. Wyd. 6. Lwów 1907 opr. K 1-	Samolewicz. Zwięzła gramatyka języka łacińskiego. Wyd. 6. Lwów 1907 opr. K 1-	Ks. Dąbrowski. Historia biblij. zakonu starego. Wyd. 5. Lwów 1911 opr. K 1-70	Samolewicz — Sołtysik. Gramatyka jęz. łac. Cz. II. Wyd. 9. Lwów 1909 opr. K 2-40	Livius. Wyd. Zingerle-Majchrowicz. Ovidius. Wydanie Terlikowski. K 1-40	Sallustius. Wyd. Klimsch-Sołtysik. Vergilius. Wyd. Eichler-Rzepiński. K 1-40	Cicero. Wyd. Sołtysik. (In Verrem IV). Tuscui disput. K 1-40	Horatius Wyd. Dolnicki-Librewski. Tacitus. Wydanie Staromiejski. K 2-40
Steiner i Scheindler. Ćwiczenia łacińskie dla I. klasy. Wyd. 5, oprac. przez A. Frąckiewicz i F. Próchnickiego. Lwów 1907 opr. K 1-50	Steiner i Scheindler. Ćwiczenia łacińskie dla II. klasy oprac. przez A. Frąckiewicz i F. Próchnickiego. Wyd. 5. Lwów 1908 opr. K 1-80	Samolewicz — Sołtysik. Gramatyka jęz. łac. Cz. II. Wyd. 9. Lwów 1909 opr. K 2-40	Próchnicki. Ćwiczenia łac. dla kl. III. Wydanie 2-4. Lwów 1903 opr. K 1-60	Fiderer. Chrestomatya z pism Xenofonta. Wydanie 1-4. Lwów 1909 opr. K 2-40	Vergilius. Wyd. Eichler-Rzepiński. Cicero. Wyd. Sołtysik. Gramatyka jęz. łacińskiego. Część II. Wydanie 5-7. Lwów 1901 opr. K 2-40	Vergilius. Wyd. Rzepińskiego. Samolewicz — Sołtysik. Gramat. jęz. łacińskiego. Wyd. 5-7 Lwów 1901. opr. K 2-40	Tacitus. Wydanie Staromiejski. Samolewicz — Sołtysik. Gramatyka jęz. łacińskiego. Część II. Wyd. 4-7. Lwów 1901 opr. K. 2-40
Konarski. Zwięzła gramatyka języka polskiego. Lwów 1902 opr. K 1-50	Konarski. Zwięzła gramatyka języka polskiego. Lwów 1902 opr. K 1-50	Próchnicki. Ćwiczenia łac. dla kl. III. Wydanie 2-4. Lwów 1903 opr. K 1-60	Caesar. Commentari de bello Gallico. Wyd. Terlikowskiego. Fiderer. Gramatyka języka greckiego. Wydanie 1-4. Lwów 1909 opr. K 3-	Homera Iliada. Część I. Wyd. Christ-Fischer. K 2-40	Fiderer. Chrestomatya z pism Xenofonta. Wydanie 1-4. Lwów 1909 opr. K 2-40	Homera Odyssea. Wyd. Christ-Jezienicki. Demostenes. Wyd. Wotke-Schmidt. Sofokles. Wyd. Terlikowski. K 2-40	Platon. Wyd. Christ-Lewicki. Sofokles, Elektra. Wyd. Majchrowicz. Homera Odyssea. Wyd. Jezienicki. K 2-40
Dr. Maryan Reiter. Czytania polskie dla I. klasy z ilustracjami. Lwów 1910 opr. K 3-	Dr. Maryan Reiter. Czytania polskie dla II. klasy z ilustracjami (w druku). K 2-20	Winkowski — Taborski — Passowicz. Ćwiczenia greckie. Wyd. 3. Lwów 1910 opr. K 3-	Winkowski — Taborski — Passowicz. Ćwiczenia greckie. Wyd. 3. Lwów 1910 opr. K 3-	Fiderer. Gramatyka jęz. greckiego. Wyd. 1-3 Lwów 1906 opr. K 3-	Herodot. Wyd. Terlikowski. K 3-40	Plutarch. Kato St. Wyd. Dr. Krajewski. K 3-30	Ćwikliński Gram. języka greckiego. Wydanie 3 Lwów 1902 opr. K 3-40
German, Petelenz, Gayczak. Ćwiczenia niemieckie dla I. klasy. Wyd. 7. Lwów 1910 opr. K 2-40	German i Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla II. klasy. Wyd. 5 Lwów 1907 opr. K 2-20	Małecki. Gramatyka jęz. polskiego. Wyd. 3. Lwów 1910 opr. K 2-40	Małecki. Gramat. jęz. pol. szkol. Wydanie 9 i 10. Lwów 1906 opr. K 2-40	Próchnicki i Wojciechowski. Wypisy polskie dla klasy V. K 3-80	Jul. Ippoldt und Adolf Stylo. Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. I. Teil. V. Kl. Wydanie 2. Lwów 1907 opr. K 4-	Fiderer. Gramatyka jęz. grec. Wyd. 1-2. Lwów 1908 opr. K 3-	Tarnowski i Próchnicki. Wyp. pol. Cz. II. Wyd. 1-3. Lwów 1903 opr. K 3-60
Romer. Geografia. Wyd. 2, z atlasem. Lwów 1908 K 3-20	Krotoski. Historia powszechna na klasy niższe. Tom I. Kraków 1908 opr. K 2-50	Czubek-Zawiliński. Wypisy pol. dla III. klasy. Lwów 1904. Wyd. II. opr. K 2-	German-Petelenz-Gayczak. Ćwicz. niemiec. dla IV. klasy. Wydanie 4. Lwów 1910 opr. K 3-	Próchnicki - Wojciechowski. Wypisy polskie. Tom IV. opr. K 3-60	Zakrzewski. Historia powszechna. Część I. Wydanie 1-4. Kraków 1902 opr. K 2-40	Tarnowski i Wójcik. Wyp. pol. Cz. I. Wyd. 1-3. Lwów 1903 opr. K 3-30	Ippoldt. Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. III. Teil. VII. Kl. Wydanie nowe. K 3-60
B. Gebert i G. Gebertowa. Opowiadania z dziejów ojczyznnych. Lwów 1910 opr. K 2-20	Ignacy Kranz. Artymetyka na kl. II. Kraków 1910 opr. K 1-50	German i Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy III. Wydanie 5 zmieniione. K 2-20	Jahner. Deutsche Gram. Wydanie 3. Lwów 1907 opr. K 2-20	Zakrzewski Hist. pow. Cz. II. Wydanie 1-4. Kraków 1902. K 2-40	Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Tarnowski i Wójcik. Wyp. pol. Cz. II. Wyd. 1-3. Lwów 1906. K 3-60	Ippoldt u. A. Stylo. Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. III. Teil. VII. Kl. Wydanie nowe. K 3-60
Ignacy Kranz. Geometria poglądowa na kl. I. opr. K 1-20	Nusbaum — Wiśniowski. Wiadomości z zoologii dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 3. Lwów 1910 opr. K 3-60	Benoni-Majerski. Geografia austro-węgier. mon. Wyd. 5. zmieniione i przerobione przez Bolesława Baranowskiego. Lwów 1907 opr. K 1-20	Benoni-Majerski. Geografia austro-węgier. mon. Wyd. 5. zmieniione i przerobione przez Bolesława Baranowskiego. Lwów 1907 opr. K 1-20	Dziwiński. Podręcznik arytmetyki i algebry dla klas wyższych. Wydanie 4. Lwów 1910 opr. K 4-50	G. E. Lessing. Minna v. Barnhelm. (Wydanie tosamem). K 4-50	Lewicki. Zarys dziej. Pol. i kraj. rusk. Wyd. 1-3. Kraków 1901 K 2-	Fr. Grillparzer. Weh dem der lügt. (Wyd. Tow. naucz. szkół wyż.). K 4-
Nusbaum — Wiśniowski. Wiadomości z zoologii dla niższych klas szkół średnich. Wydanie 3. Lwów 1910 opr. K 3-60	Rostafiński. Botanika szk. dla klas niższych. Wydanie 6. Kraków 1907 K 2-60	Romer. Wydanie 12 opr. K 3-	Zakrzewski. Hist. powsz. Cz. I. Wyd. 1-4. Kraków 1902 opr. K 2-40	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyż. klas. Wyd. 5 i 6. Lwów 1906 opr. K 4-20	Fr. Schiller. Die Jungfrau von Orleans. (Wydanie Graesera). K 4-50	Kostecki. Algebra dla wyższ. kl. Lwów 1902 K 4-50	Fr. Schiller. Wallensteins Tod. (wyd. Graesera). K 2-20
Rostafiński. Botanika szk. na klasy niższe. Wyd. 6. Kraków 1907 opr. K 2-60		Krotoski. Opow. z dziejów monarchii austro-węg. w związku z hist. powszech. Lwów 1910 opr. K 2-50	Rawer. Dzieje ojcz. Wydanie 4. Lwów 1908 opr. K 2-	Wiśniowski. Zasady mineralogii i geologii. Wydanie 3. K 2-40	Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	J. W. Goethe. Faust I. (wyd. Graesera). K 2-20
		Ignacy Kranz. Artymetyka na kl. III. Kraków 1910. K 1-80	Dziwiński. Podręcznik arytmetyki i algebry dla kl. wyższych. Wydanie 4. Lwów 1910 opr. K 4-50	Rostafiński. Botanika szk. dla kl. wyższych. Wyd. II. przerob. Kraków 1901 opr. K 3-	G. E. Lessing. Minna v. Barnhelm. (Wydanie tosamem). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	H. Kleist. Hermannschlacht. (w. Graesera). K 2-20
		Kawecki i Tomaszewski. Fizyka dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 6. Kraków 1910 opr. K 2-	Kawecki i Tomaszewski. Fizyka dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 6. Kraków 1906 opr. K 2-		G. E. Lessing. Minna v. Barnhelm. (Wydanie tosamem). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	W. Shakespeare. Julius Cäsar. (w. Graesera). K 2-20
			Duchowicz-Wiśniowski. Wiadomości z chemii i mineralogii dla kl. niższych (w druku).		Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Głabiński-Finkel. Historia austriacko-węg. monarchii i wiadomości polityczne i społeczne. Wydanie 3. opr. K 2-
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Lewicki. Zarys dziej. Pol. i kraj. rusk. Wydanie 1-3. Kraków 1901 opr. K 2-
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Kostecki. Algebra dla klas wyższych Lwów 1902 K 4-
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Mochnik-Maryniak. Geometria dla klas wyż. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Kranz. Zbiór zadań matemat. dla klas wyż. Wyd. 1 i 2 Kraków 1905 K 3-50
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Kranz. Zbiór zadań matemat. dla klas wyż. Wyd. 1 i 2 Kraków 1905 K 3-50
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Kranz. Logarytmy. Kraków 1900 K 1-20
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Kawecki i Tomaszewski. Fizyka dla klas wyż. szkół śred. Wyd. 3 i 4 Kraków 1906 r. opr. K 3-40
					Fr. Grillparzer. Die Ahnfrau (Wydanie Tow. naucz. szkół wyższych Lwów). K 4-50	Mochnik-Maryniak. Geometria dla wyższ. kl. Wyd. 3-5. Lwów 1902 opr. K 4-	Lindner-Kulczyński Wykład psychologii. Kraków 1908 opr. K 2-20

